

прѣзъ вратата. Тогава отвѣтрѣ издрѣнкава звѣнче, и слугинята отваря вратата.

Една вечеръ докторѣтъ *нарочно* изварди Левча и отиде самичѣкъ у братови си. Не се минаха даже петъ минути, отъ какъ докторѣтъ бѣше седналъ — ето че звѣнецѣтъ на пѣтната врата силно се раздрѣнка едно подирѣ друго. Докторѣтъ помисли, че нѣкой го търси за бърза работа, затова самъ изкочи на балкона надъ пѣтя, за да се обади. Ала що да види: Левчо хваналъ съ единия си кракъ края на врѣвѣта и дърпа ли дърпа.

Така бѣше виждалъ Левчо отъ господаря си, така и правѣше!

Джбѣ и лѣска.

(басня)

Отъ единъ старъ джбѣ падналъ единъ желѣдъ подъ клончето на една лѣска. Лѣската почнала да се кара на джба:

— Нимѣ е малко мѣстото подъ твоитѣ клоне, та сѣнешъ чакъ тукъ твоитѣ желѣди? Тука е тѣсно, и едвамъ азъ се побирамъ съ моитѣ клоне. Освѣнъ това, азъ не си прѣскамъ така лѣшнициѣтъ, а ги давамъ на хората!

— Азъ живѣя 200 години, рекълъ джбѣтъ, и джбчето, което ще израсте отъ този желѣдъ, ще прожевѣе, колкото мене. То ще израсте и ще иска широко мѣсто, когато тебе не ще те има вече на този свѣтъ.

— Така ли? казала сърдито лѣската. Азъ